

AVM

Sinopsis

Yakın bir gelecekte dünyadaki zaman, üzerindeki tüm canlılarla birlikte durur. Yerçekimi ivmesi değişir, oksijen neredeyse yok olur. Zamanın durduğu anda şans eseri bir AVM'de olanlar ise, AVM içerisinde kaldıkları süre boyunca hiçbir şeyden etkilenmezler. Zamanla AVM adeta bir devlete, mağazalar da şehirlere dönüşür. Durmuş zaman ilerledikçe alışverişler, anlaşmalar ve çatışmalar ortaya çıkar.

Dünya üzerindeki zaman duralı yıllar geçmiştir. Geçen zaman net olarak biliniyordur çünkü hayatın normal olarak aktığı tek bir yer vardır: AVM. AVM'de mahsur kalanlar dışarıya ilk çıktıklarında hareket etmenin ve nefes almanın çok zor olduğunu keşfederler. Bazıları hemen geri döner bazıları ise direnerek evlerine gitme hedefiyle AVM'den uzaklaşırlar. Fakat ne enerjileri ne de nefesleri dışarıda uzun süre kalmalarına izin vermez ve ölürler. Dışarıdaki hayat normale dönene kadar AVM'de kalmaları gerektiğini fark edenler gruplara ayrılarak (bazıları süpermarkete, bazıları teknoloji bölümüne, bazıları da kültür-sanat bölümüne...) mağazalara dağılırlar. Her grup belirli bir temadaki mağazanın kontrolünü ele geçirir. Süpermarket her zaman en çok mücadele edilen mağaza olmuştur. İşlerin daha fazla çığırından çıkmasını istemeyen akli başında insanlar, süpermarketin belirli kurallarla herkesin ortak kullanımında olmasını sağlamıştır. Herkes yiyeceğe ve içeceğe sahip olma derdindeyken hiç kimsenin fark etmediği bazı anlaşmalar ise yapılmıştır bile.

AVM'nin üzerinde uzanan 41 katlı, 205 daireli rezidansta da zaman durmamıştır. Ve zamanın durduğu anda 100 dairenin sakinleri evlerindeyken dışarıda olan 105 dairenin sahipleri bir daha evlerine dönememişlerdir. Rezidantakiler AVM'nin güvenlik görevlileriyle bir anlaşma yaparlar. Bu anlaşmanın ardından tek silahlı güç olan "güvenlikçiler" süpermarketin kontrolünü ele geçirirler. AVM'deki düzenin istenilen şekilde sağlanmasının karşılığında da "ev sahipleri" tarafından boş olan dairelerden 5'ine yerleştirilirler. Geriye kalan 100 boş daireye ise AVM'deki 100 "evsiz" (aileler ya da bireyler) belirli koşullar karşılığında yerleştirileceklerdir. Öncelikle süpermarkette sürekli bir yiyecek/içecek stoğu sağlanmalıdır. Bunun için de AVM'de mahsur kalanlardan dışarıya çıkabilenler hem kendi hayatları hem de ev sahiplerinin hayatları için ürün bulmalıdırlar. Dışarıda riskli de olsa belirli bir süre kalabilmenin formülü bulunmuştur. Dışarıdan getirilen her yiyeceğin ve içeceğin yarısı süpermarkete bırakılmalıdır. Boş olan 100 daire, diğer 100 daireye dağılmış olarak yaşayan ev sahipleri arasında paylaşılmıştır. Böylece her bir ev sahibinin kontrolünde boşta olan ve içerisine AVM'den "kiracı" yerleştirebileceği 1 daire vardır. Kira bedelleri ise evsizlerin dışarıdan bulup getirdikleri ve ilgili mağazaya bıraktıkları ürünlerle ödenecektir. Kimi ev sahibi için mağazadan alacağı güzel bir elbise 1 aylık kira bedeline karşılık gelebiliyorken kimi ev sahibi için kaliteli bir şarap 3 aylık, kimisi için de sevdiği bir filmin DVD'si 1 yıllık kira bedeline karşılık gelebiliyordu. Tüm bu alışverişler "mağaza yöneticileri" aracılığıyla yapılıyordu. Bir daireye kiracı olarak yerleşenler kiracı olarak kaldıkları süre boyunca dışarıya çıkmadan süpermarket alışverişlerini yapabiliyorlardı. Bu da her bir evsizi dışarıya çıkıp daha fazla ürün bulması, özellikle de ev sahiplerinin ilgilenebileceği türden bir şeyler bulması konusunda teşvik ediyordu. Dışarıya çıkamayacak durumda olan evsizler ise AVM'nin genel bakımı ve temizliği karşılığında süpermarket alışverişi yapabiliyorlardı.

Ev sahipleri bu sistem sayesinde eski dünya alışkanlıklarını yıllar boyunca yeni dünya düzenlerinde de devam ettirirler. Aynı eskiden olduğu gibi dışarıya çıkmadan, AVM içerisindeki lüks mağazalardan alışverişlerini yapıp rezidantaki lüks dairelerinde yaşamaya devam ederler. Onların derdi mağazalara

eklenen yeni ve şık ürünlere sahip olabilmekken; evsizlerin derdi de her yıl yenilenen kira kontratları için en iyi ürünleri bulup bir yıl boyunca kiracı olarak rahat edebilmektir. Yeni yıla girerken mağazalarda herkesin katıldığı ve yeni kiracıların belirlendiği açık artırmalar yapılır. Yıl içerisinde ise ev sahiplerinin istediği özel ürünleri bulup getiren evsizler için özel kira kontratları da yapılabilmektedir.

Sistemin çok da zorluk çıkmadan kabul edildiğini ve uzun zamandır hata vermediğini gören ev sahipleri eski dünyadaki hayatlarının daha da rahatını yaşamak için sürekli yeni hamleler yaparlar. Eğlenmek için AVM'deki tiyatro sahnesinde oyunlar sergileyebilecek oyuncular isterler ya da çocuklarının eğitimi için eskiden mesleği öğretmenlik olan kişileri işe alırlar. Böylece yeni bir sınıf bile ortaya çıkar. Ev sahiplerinin özel ihtiyaçları için "görevliler". Bunlar kira kontratlarında daima önceliklidirler. Evsizler ise kiracı olabilme şanslarını yükseltmek için dışarıda daha fazla risk almalıdırlar. Ev sahipleri asla buldukları konumu kaybetmek istemezler; evsizler ve kiracılar önlerindeki yılı daha güvenli geçirebilmek için çalışırlar; diğerleri ise günü kurtarma peşindedirler. Sistem tıkr tıkr işler gibidir. Fakat her sistem gün gelir, hata verir.